

MARC BRESTER/HARPER COLLINS

The Queen of Crime Karin Slaughter is terug

Bestsellerschrijfster Karin Slaughter was even in Amsterdam ter promotie van haar boek *Laatste Weduwe*. Daarin zijn haar belangrijke personages Sara en Will terug. „Ik wil hier niet over praten alsof ik al met één been in het graf sta, maar zij zijn mijn nalatenschap.” **JORIEKE VAN NOORLOOS**

Er ligt marmer op de vloer, de ruimte is gevuld met hoge zuilen en chic meubilair en de grote ramen bieden een prachtig uitzicht op de zonnige stadstuin. In het heftige Waldorf Astoria Hotel in Amsterdam spreekt *Metro* met bestellerouteur Karin Slaughter, wier boek *Laatste Weduwe* sinds deze week in de winkels ligt. De locatie van het gesprek staat in groot contrast met haar hut, diep in de bossen, waar ze zich een aantal weken per jaar opsluit om elke dag zo'n twaalf uur te typen. Dan gaat ze zitten, met een kussen en laptop op haar schoot en wordt er geschreven. Zo is ook haar laatste boek ontstaan, waarin haar bekendste karakters Sara Linton en Will Trent de hoofdrol spelen.

Je nieuwste boek gaat over een ontvoering waarbij Sara en Will betrokken raken. Waarom dit onderwerp?

„Het leek mij heel interessant om Sara in een positie te zetten waarin ze nog nooit is geweest en waarin ze haar medische kennis zou gebruiken om mensen te laten lijden. Het idee dat je tegen je zin in wordt meegenomen en dingen tegen je wil moet doen, lijken mij verschrikkelijk. Ik heb heel hard gewerkt om Will en Sara weer samen in een verhaal te laten voorkomen.”

Hoe belangrijk zijn deze karakters voor jou?

„Ik wil hier niet over praten alsof ik al met één been in het graf sta, maar zij zijn mijn nalatenschap. Door hen kan ik maatschappelijke problemen verkennen en kenbaar maken aan

de wereld. Sara en Will zijn de belangrijkste personen die ik ooit heb gecreëerd.”

Zal je ooit stoppen met schrijven over hen?

„Dat denk ik niet. Ik schrijf soms boeken zonder hen en dat doe ik om de verhalen met Sara en Will fris en inspirerend te houden. Als ik over hen schrijf, moet dat het beste verhaal worden. Anders doe ik het niet. Zij verdienen het, maar mijn lezers ook. In sommige landen zijn mijn series over Sara en Will het populairst, maar in andere juist de standalones (boeken die niet uit een serie komen, red.). Ik wil niet dat mijn uitgever zegt: 'Hé, een boek over Sara en Will zou nu top zijn.' Maar dat doet ze gelukkig niet, ik zou dat ook niet kunnen.”

Sterke vrouwen en geweld tegen vrouwen zijn belangrijke thema's in jouw boeken. Hoe komt dat?

„Toen ik net begon, was schrijven over sterke vrouwen en geweld tegen vrouwen heel controversieel. Mensen vonden het vreemd, vrouwen zouden niet geïnteresseerd zijn in zulke boeken. Ik wilde een ander stemgeluid geven, meestal schrijven mannen hierover en nu een vrouw. Maar dan lees je dat een vrouw haar verkrachting verwerkt doordat ze een lieve man ontmoet. Zo werkt het niet. Je moet juist vanuit jezelf beter worden, dat gebeurt niet door iemand te ontmoeten die goed voor je is.”

Heb je zelf ooit zoiets heftigs meegemaakt?

„Als vrouw ben ik nog nooit aangerand, maar ik ken veel vrouwen die het slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld of aanranding. Iedere vrouw kent een vrouw die dit heeft meegemaakt. Bizar, toch? Sara is op de middelbare school verkracht en in *Laatste Weduwe* merk je aan bepaalde details dat ze dat nog steeds aan het verwerken is. In een ander boek van mij, *Nachtschade*, lees je over Lena Adams. Zij is op gruwelijke wijze verkracht en doet er vijf boeken lang over om dat te verwerken. Terwijl ze een hele sterke vrouw met een mening is. Tegen zulke vrouwen wordt vaak gezegd 'houd erover en ga door', maar zo werkt het niet. Of dat dit ze is overkomen door de kleding die ze droeg dat doet ze gelukkig niet, ik zou dat ook niet kunnen.”

Waarom is dat zo belangrijk?

„Als ik op tour ben ter promotie van een nieuw boek, komt er altijd een vrouw naar me toe die zegt dat ze veel heeft gehad aan een bepaald karakter van mij. Waarna ze vertelt dat haar ook zoiets vreselijks is overkomen, net als Sara en Lena. Voor veel vrouwen, maar ook mannen, is het een opluchting om te lezen dat het normaal is dat zoiets heel veel impact heeft. De regie over je eigen lichaam verliezen is verschrikkelijk.”

Je boeken zijn enorm gedetailleerd, hoe doe je je research voor een verhaal?

„Nou ja, sommige details kloppen

niet helemaal. Dat komt omdat ik bepaalde dingen zo bedacht heb of omdat ik gewoon een fout heb gemaakt. Maar ik werk al jaren samen met een arts die ervoor zorgt dat de medische kennis van Sara, die ook arts is, klopt.”

Voor je boeken heb je ook wel eens een echt lijk gezien, hoorde ik.

„Klopt. En voor *Laatste Weduwe* ben ik naar de CDC (Centers for Disease Control and Prevention, red.) in Atlanta gegaan. Zij zoeken eigenlijk alles uit wat mensen kan doden, van stormen tot terroristische aanslagen en levensbedreigende ziektes zoals ebola. Het was echt hardcore om daar binnen te komen, er kwam een speurhond aan te pas en met een spiegel werd eronder mijn auto gekeken. Met de mensen van CDC heb ik gepraat over wat zij bijvoorbeeld doen als er een aanslag wordt gepleegd, zoals in mijn boek gebeurt. Als ik tijdens het gesprek dan een raar detail hoor, schrijf ik dat gauw op. Ik maak wel mijn eigen vertaling van het gesprek, ik wil geen handboeken schrijven over hoe je een aanslag pleegt.”

Zou je ooit met een moordenaar praten voor je boek?

„Nee, dat is heel riskant. Het is niet goed om op bezoek te gaan bij een gevangene, als iemand met mijn status. Dat kan hun daden verheerlijken. Ik heb wel met mensen gepraat die in de gevangenis hebben gezeten, maar voor andere vergrijpen. Ik heb veel dossiers van moordenaars gelezen voor mijn boeken en inmid-

dels ben ik er wel achter waarom mensen elkaar vermoorden. Vaak voor en door hele stomme dingen. Het zijn mensen die boos of wanhopig zijn, omdat ze meer drugs of geld nodig hebben. Voor zulke psychologie hoef ik niet met hen in gesprek.”

De gruwelijkste dingen gebeuren in jouw boeken. Hebben de misdaden waarover jij schrijft, grenzen?

„Nee. Als je goed kan schrijven, kun je overal over schrijven. Ik heb ook over kindermisbruik geschreven. Met de misdaden in mijn boeken wil ik de maatschappij juist een spiegel voorhouden: wees je hiervan bewust, want dit gebeurt écht.”

Denk je dat ooit iets anders zal schrijven dan een thriller?

„Oeh, dat weet ik niet. Wellicht komt die dag wel, maar dan zal ik iemand in het verhaal moeten doden om het interessant te maken, haha.”

Je schrijft één boek per jaar, toch? Hoe dan?!

„Ik vind schrijven veel comfortabeler dan mezelf begeven in de echte wereld. En ik moest wel stoppen met zoveel reizen, anders lukt een boek per jaar niet meer. Ik doe dit al heel lang, maar ik geniet er nog steeds van. Niet dat het makkelijk is. Veel dingen worden makkelijker als je ze vaker doet, maar dat is bij schrijven niet het geval. Er zijn nog zoveel verhalen die ik wil vertellen.”

Heel veel mensen willen ooit een

Column

Toeristenbruid

„Echt. Rot. Op.”

Als er iets is dat heftige reacties oproept, is het toerisme wel. *The New York Times* waarschuwt dat het aantal toeristen in Nederland tegen 2030 kan oplopen tot maximaal 42 miljoen. Afgelopen jaar kwamen er al acht miljoen naar Amsterdam. Dus dan helpt een wervende tweet van stadsdeel Centrum niet echt. „Trouw met een toerist voor één dag!”, klinkt het. „Na de ceremonie kan je samen wat leuks gaan doen. Zo kunnen toeristen een echte verbinding maken met Amsterdam en haar bewoners.”

Hmm.

En Victor noemt het een „idiot initiatief.” Ik noem het op z'n minst discutabel. Mijn buurt De Pijp is een Airbnb-walhalla, waar de koffers door de straten rollen. Bovendien rikt deze trouwerij naar een stunt om een nieuw boek te verkopen, maar, zo verzekert de vrouw die toeristen met locals gaat trouwen, „tourism is something wonderful.” Écht een aanvulling op de stad. Dus sta ik op een regenachtige woensdagmiddag in een kerk vlakbij de Jordaan.

Kijk, ik ben natuurlijk een carrièrevrouw van de wereld, maar stiekem is trouwen mijn grootste droom. Sterker nog, ik heb mijn jurk al uitgezocht. Berta, off shoulder, rok van tulle. Sexy, maar niet te sexy. Hij kost 20.000 euro. Maar dat zijn details.

Het is niet druk. *The Telegraph* had er een groot stuk over geschreven, werd mij bij binnenkomst trots verteld. *CNN* was geïnteresseerd geweest, werd mij verzekerd. Een Amerikaanse krant had het zelf een mass wedding genoemd. Bij het altaar staan twee mannelijke toeristen en vijf Amsterdammers - die voor de gelegenheid 'Emsterdemmers' worden genoemd. Twaalf vrouwen met tweedehands bruidsjurken wachten in de coulissen. Een hoog vrienden-van-vrienden-gehalte. De man van de organisatrice is er. Een goede vriendin

van haar ook. Zelfs de baas van de stamkroeg waar ze altijd komt. Goh.

„Alle gasten mogen gaan staan!” Dat ben ik dus. En twee andere vrouwen. De bruiden komen binnen. „Het is de bedoeling dat je jouw toerist good guidance for... Ehm... At least a moment geeft”, begint de ceremoniemeester. „A month?! Ik verstond een month?!”, roept één van de Emsterdemmers verschrikt. Ze is zichtbaar opgelucht als het een mo-moment blijkt te zijn. Snap ik. Een maand met toeristen doorbrengen? De horror!

Al staat er één toerist op het podium die ik eventueel wel een maandje wil leiden. Zeg maar. Omar komt uit Jordanië, is 35 jaar oud, heeft donker haar, een getinte huid en ogen waarin je zou kunnen verdrinken. Knap. Voor een toerist tenminste. Wat doet hij hier?, vraag ik. Rondreizen door Europa. Hoe lang blijft hij? Een paar dagen. Waar slaapt hij? Couchsurfend op iemands bank. En de hamvraag: is hij zich ervan bewust van het feit dat Emsterdemmers toeristen haten? „Ehm, I don't understand your question”, stottert hij. Ik herhaal mijn vraag. Hij snapt het nog steeds niet. Maar geeft toe dat het gisteravond inderdaad wel erg druk was in „the old centre.” Ik raad hem De Pijp aan. Puur vanwege het spreidingsbeleid, hoor.

„Wil je een boekje vangen? Dan ben jij de volgende toeristenbruid!” Ik kijk naar Omar, twijfel even, maar blijf toch zitten. Eén voor één vallen de boeketten naast me op de stenen kerkvloer. Ik wil best trouwen, hoor. Maar zo graag nou ook weer niet.

IRIS VAN LUNENBURG

COLUMNIST

WIN 2 KAARTEN VOOR GUUS MEEUWIS!

Wil jij samen met een vriend(in) naar Guus Meeuwis Groots met een Zachte G in Eindhoven? Wij geven 20x2 Golden Circle staanplaatsen voor de show op 16 juni weg! Ga snel naar metronieuws.nl/winacties en maak kans.

metro